

Kırdılar Usta

— cahitaluc · 26 Kasım 2015

Kırdılar usta
Şu dünyada acılarla yaşarken
Belki birilerini kırdım
Belki,de üzdüm
Ama en çokta ben üzüldüm usta
Ne bir anlayanım oldu
Nede bir ağlayanım
Acılarla çaresiz kaldım
Öylesine karaymış,ki bahtım
Her kime dost dediysem
Ya sırtımdan vurdu
Yada beni çok yordu be usta
Evet belki bende birilerini kırdım
Fakat yeri geldi geri döndüm
Çokta pişman oldum
Çok yordular beni usta, çok
Ne hayattan tat aldım
Nede bir mutluluk
Yaşamadım, yaşamadım be usta
Hani derler ya yirmisinde ne ise
Kırkında o olur insan
Ne yirmisinde güldüm
Nede kırkında güldüm
Yaşamadım bedbahtım
Nasıl kalır şimdi ahım
Nasıl kızmayayım desene usta
Beni bu dünyada kimseler anlamadı
Acılarımı kimseler paylaşmadı
Bir tek sevenim anlayanım vardı
Oda zavallı ihtiyar anamdı
Nur içinde yatsın
Boşa dememişler ana gibi yar olmaz
Benim yarımde oydu canımda oydu
Yalan,mı, yalan,mı sözlerim
İki kelimedede sen söyle,usta

Neden susuyorsun usta neden
Sende biliyorsun,ki insanlar yalan
Sende biliyorsun,ki dostluklar yalan
Beni bir tek anamdı anlayan
Malatyalı şair
Cahit alu